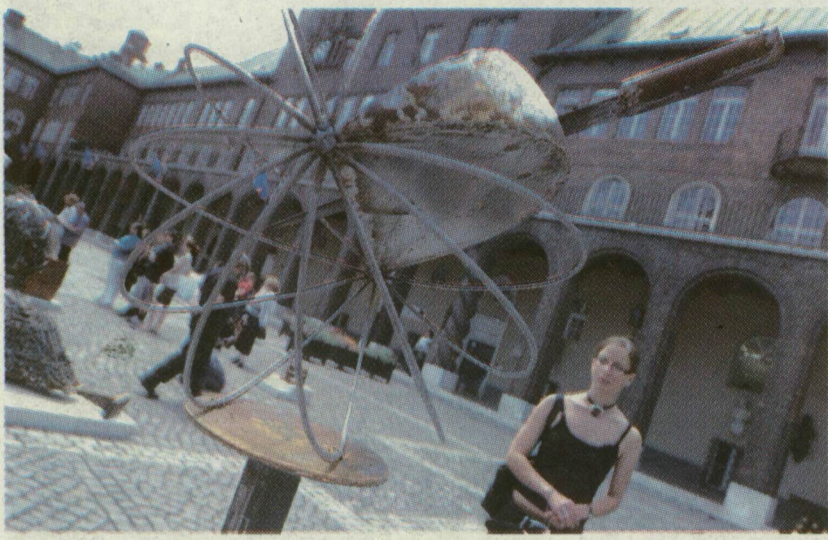

Acélszobrok a szabadtérin

ARANYKORÁT ÉLI A VASSZOBRA SZERINT – A HOZZÁÉRTŐK SZERINT Fotó: Schmidt Andrea

MUNKATÁRSUNKTÓL

Második alkalommal rendezik meg a KÉSZ acélszobrászati kiállítást Szege- den. Az alkotásokat idén a Dóm téren, a szabadtéri játékok nézőtere mögött és a REÖK-ben tekinthetik meg az érdeklő- dők augusztus 21-éig. A kiállított szob- rokat a KÉSZ Kft. által támogatott és *Majros Gyula* képzőművész vezette kecskeméti acélszobrászati alkotótábor résztvevői készítették el. A tegnapi, saj- tótájékoztatóval egybekötött megnyitón *Árvai István*, a KÉSZ pr- és kommuni-

kációs vezetője elmondta, az alkotótá- bor öt év alatt nemzetközi eseménnyé vált: volt már kanadai és tajvani részt- vevő is, idén pedig *Samira Sinai*, irá- ni-magyar származású képzőművész fátgyallal eltakart arcú nőt ábrázoló, em- bermagasságú alkotását is megcsodál- hatják a kiállítás látogatói. *Nagy T. Ka- talin* művészettörténész a megnyitón el- mondta, a harmincas években népsze- rűvé váló vasszobrászat Magyarorszá- gon most új aranykorát éli, köszönhető- en a hasonló kezdeményezéseknek.

Nagy Ervin újra táncolhat

A Marica grófnő szereplőinek rész- vételével tartottak közönségtalál- kozókat a Reök átriumában. Ked- den Nagy Ervin és Nyári Zoltán vár- ta az érdeklődőket, míg szerdán Pindroch Csaba és Lehoczky Zsuzsa válaszolt a kérdésekre. A sztárokat rengeteg rajongó fogadta – fiatal- lok és idősek egyaránt.

Nagy Ervin és *Nyári Zoltán* kissé fá- radtan érkezett a közönségtalálkozóra, látszott rajtuk, hogy hajnalig próbál- tak, mint elmondták, ők ebben az idő- pontban aludni szoktak, egy-egy kávé után azonban könnyen belelendültek a beszélgetésbe. Nagy Ervin úgy véli, nem szabad a nagy elődök színészi eszközeibe kapaszkodni, ő úgy próbálja eljátszani szerepét, hogy az *Nagy Ervinesé* váljon. A számára új műfaj- ban egyébként azt élvezi, hogy tán- cos-komikusként több oldalát mutat- hatja meg, mint egy prózai előadás- ban, és lelkesen várja, hogy idén már ő is megmutathassa táncstudását a színpadon, mivel tavalyi bokaszalag- szakadása már a múlté. A Szabad- téren leginkább azt élvezi, hogy az ál- tala előadott poénokon 4000 ember nevet, ami felemelő érzés.

Lehoczky Zsuzsa és *Pindroch Csa- ba* egy harmadik vendéget is hozott

NAGY ERVIN ÉS PELLER ANNA A DÓM TÉRI PRÓBÁN

magával, jelesül a művészno kutyá- ját, Fifit. A színészek a tavalyi pró- bák során lettek barátok, személyük- ben egy igazán jó kedélyű párost ismer- hetett meg a közönség. *Pindroch Csaba* elmondta, a művészno akkor kedvelte meg őt igazán, amikor Sze- gedden a színház portása azzal kö- szöntötte *Lehoczkyt*, mennyire jól néz ki, mire a folyton bolondozó *Pindroch* magára utalva viccesen megjegyezte: „ha magának is ilyen fi- atal szeretője lenne...” A városról és a szabadtériről mind a ketten lelke- sen beszéltek, *Pindroch* elmondta: hálásabb dolog vidéken játszani, mert sokkal lelkesebb a közönség. Kiderült a beszélgetés során az is, hogy édesanyja papnak szánta fiát, *Lehoczky* „de jó is lenne, tiszteletes úr!”- felkiáltással fogadta az ötletet. A szoros kapocs könnyén alakult ki, hiszen naponta hat órát töltöttek együtt a próbák során. *Pindroch* sze- rint még puzsi is volt, mire *Lehoczky* rögtön kontrázott: de csak arcra! A kialakult kötelék segített abban is, hogy a színész „fiatal bocsocská léte- re” tanulhasson a profi művésznőtől. (X)

→ **KÖZÖNSÉGTALÁLKOZÓK.** Folytató- dik a Szegedi Szabadtéri Játékok előadásaihoz kapcsolódó közön- ségtalálkozók sora a Reök átriu- mában. Legközelebb a Szentiván- éji álom alkotóival beszélgethet- nek a nézők. Július 16-án fél ötkor *Janza Kata*, *Szabó P. Szilveszter*, *Bereczki Zoltán* és *Vágó Bernadett*, július 22-én fél ötkor pedig *Keré- nyi Miklós Gábor*, *Szakcsi Lakatos Béla* és *Müller Péter Sziámi* várja az érdeklődőket. A közönségtalálko- zókra a belépés ingyenes.

LUKÁCS GYÖNGYI KOSSUTH-DÍJASKÉNT TÉRT VISSZA OPERETTET ÉNEKELNI

A világsztár operadíva beleszeretett Maricába

Világjáró dívánk, a Marica grófnőt máától újra a Dóm téren éneklő *Lukács Gyöngyi* az elmúlt évadban Szöulról San Franciscóig sorra elb- völte a nagy operaházak közönségét, gazdagabb lett egy Kossuth-díjjal – és a magánéletében is gyökeres változás történt tavaly óta.

HOLLÓSI ZSOLT

– A múlt nyári Dóm téri Marica grófnő-előadások után Szöulban és San Franciscóban *Lady Macbeth* szerepét énekeltem. A bécsi Staatsoperben a *Parasztbecsület Santuzzájaként* mutat- koztam be. Szegegre Los Angelesből érkeztem, ahol az elmúlt hetekben *Tosca*-sorozatom volt. Fontosnak tar- tom, hogy ne csak a világ legnagyobb operaházaiban, hanem itthon is folya- matosan szerepeljek, ezért az elmúlt évadban is felléptem Budapesten a *Nabuccóban*, a *Turandotban* és az *Andrea Chenierben* – sorolja *Lukács Gyöngyi*, mi történt vele Szegedtől Szegedig.

– A legfontosabb esemény a Kos- suth-díj volt: arra különösen büszke vagyok, hogy nem idősen, betegen, hanem időben, a pályám csúcán kaphattam meg. Még mindig olyan hihetetlen, hogy néha meg szoktam simogatni a kinttétellel kapott szobrocskát. Adós vagyok még a megünneplésével is, hiszen külföl- dön dolgoztam, amikor márciusban a díjtadás volt, nem tudtam haza- jönni, így a lányom vette át a Parla- mentben. Tavaly nyár óta alapvetően megváltozott a magánéletem. Úgy érzem, a pályámra is pozitívan hat, hogy kollégámmal, egy kolozsvári

LUKÁCS GYÖNGYI MARICA GRÓFNŐKÉNT A DÓM TÉREN

Fotó: Frank Yvette

születésű, a nemzetközi operaélet- ben jól ismert, nagyszerű román ba- ritonistával élek együtt.

*Lukács Gyöngyi*t sokan akár *Tu- randotként* is szívesen látnák a Dóm téren, hiszen ezzel a szereppel is jár- ja a világot. – Amikor említették, hogy a *Turandotot* magyarul játs- szák, ha nem lettek volna épp akkor Los Angelesben előadásaim, akkor is

elképzeltetetlennek tartottam volna, hogy elvállaljam, mert magyarul egyszerűen nem lehet jól elénekelni. Ha valaki a szöveget szeretné érthe- tően énekelni, akkor a hang véss el, ha pedig a hangokra koncentrálok, akkor a szöveget nem lehet érteni. Úgy hallottam, most is ez történt. Ha a két szerep közül választhattam vol- na, akkor is a Marica mellett döntök, mert ezt nincs lehetőségem máshol énekelni. Örülök, hogy újra Szege- den lehetek, a sok vérdráma után jó ebben a vidám produkcióban lubic-

→ Az énekesnő levelei

Az Opera-Világ nemrégiben összeállítást közölt Szöulról San Franciscóig *Lukács Gyöngyi* leveleiből az énekesnő jóváhagyásával. Ebből választottunk egy jellemző részletet: *Macbeth*, San Francisco, 2007. november 3. „Van egy nagyon tehetséges, színes bőrű fiú, aki a *Malcolmot* éneklé. Csak 25 éves, de ebből a tenorból még nagy énekes válhat. Mert nagyon tehetséges és hihetetlen alázat van benne. Délután *Hampson* taníttatta az éneklés rejtelmeire, este pedig tőlem kérdezte, hogy hogyan támasztok. Megmutattam neki. Megfogta a blúzom alatt a derekammat, és úgy, ahogy éneklés közben szoktam, kiemeltem a lengőbordáimat. – Jesus – kiáltotta –, ezt meg hogy csinálod? Na persze, jó pár éve gyakorlom. De az volt a jó és – be kell vallanom – az újszerű ebben a rögtönzött éneklésben, hogy mindenki odajött, megosztották tapasztalataikat, elkezdtek gyakorolni, kérdezősködni, de volt, aki azt mutatta, hogy ő hogyan csinálja. *Thomas* bólogatott, hogy ő is úgy támaszt, ahogy én; el is hiszem, mert a mellkasa olyan, mintha páncél feszülne rá. A szakma egyik szépsége, hogy a hang a legkülönlegesebb hangszer. És a legkülönfélebb, mert ahányan vagyunk, annyiféle hang létezik. Vannak technikai alapszabályok, amelyek nélkül nem lehet operát énekelni, de ezenkívül minden torok más. A zenekari próbán összebarátkoztam az első hegedűssel, és viccelődve mondtam neki, hogy ha elromlik a hangszered, te vehetsz másikat. Akkor szemeket meresztett, mint egy ház: – Dehogy vehetek, azt hiszed, van nekem annyi pénzem?”

LUKÁCS GYÖNGYI LADY MACBETH SZEREPÉBEN A SAN FRANCISCO-I OPERAHÁZ SZÍNPADÁN A MACBETHET ÉNEKLŐ SZTÁRBARITONNAL, THOMAS HAMPSONNAL

Örülök, hogy újra Szegeden lehetek, a sok vérdráma után jó ebben a vidám produkcióban lubickolni.

Lukács Gyöngyi

kolni. Kemény munka: egy *Mari- ca*-előadás szerintem felér két *Toscá- val*, sokkal több energiát követel, és meglepően nehéz az énekelni való is. Csodálatos *Kálmán Imre* muzsikája, kedvesek a kollégák. Jólesett, hogy amikor megkaptam a Kossuth-díjat, rögtön felhívott *Tordy Géza*, és szinte az egész Vígyszínház telefonált. Nagy- gon megszerettem a színészkollégá- kat. Míg ők a hangomtól tartottak, én egy kis kisebbségi érzéssel ját- szottam mellettük, de hamar felol- dódottam, és sokat tanultam tőlük – árulja el *Lukács Gyöngyi*, aki augusztusi pihenője után szeptem- ber elején *Kovalik Balázs* irányításá- val kezd próbálni: a Művészetek Pa- lotájában remek szereposztással, *Frank Porretta* Kalafja és *Rost And- rea* Liuja mellett *Turandotot* éneklé. Utána *Manon Lescaut*-premierre ké- szül az Operaházban, majd Bécsben a *Nabucco* Abigéljeként, Barceloná- ban *Turandotként* lép fel.

www.szegediszabadtéri.hu

Jegyértékesítés: REÖK, Tisza Lajos krt. 56. T.: 62/541–205

Kálmán Imre:

MARICA GRÓFNŐ

operett július 11., 12., 13.

Rendező: Eszenyi Enikő